

Съчетанието на хората е тъй, както съединението на елементитѣ. Когато два или повече елемента се съединятъ, тѣ образуватъ устойчиви и неустойчиви съединения. Съврѣмнената химия казва: еди-кои си съединения сж устойчиви, и еди-кои си сж неустойчиви. Но тя не е дала никакво обяснение, заще е така. По този въпросъ има много хипотези, много теории, изобщо много отъ ученитѣ се досѣщатъ, на какво се дължи тази устойчивостъ или неустойчивостъ на съединенията. То е сжщия въпросъ, защо нѣкой мъжъ обича жена си повече, а другъ не я обича. Ще кажатъ нѣкои, че нѣкой мъжъ обича жена си, защото е красива. Не е въпросътъ въ това. Обичта не сѣди въ красотата. Устойчивостта не седи въ красотата. Ама тя е благородна. Не е и въ това. Да обичашъ нѣкого, значи, че ти не можешъ да живѣешъ безъ него. Това е обичъ, това е вътрѣшния смисълъ на обичта. Щомъ мислишъ, че и безъ него можешъ, ти не го обичашъ. Слѣдователно въ абсолютната смисълъ на думата, ние казваме, че обичаме нѣщо или нѣкого само тогава, когато не можемъ безъ него. И когато казваме, че Богъ е Любовь, ние разбираме туй великото, абсолютното, безъ което не може да се живѣе, нито може да се мисли, нито може да има свобода. И когато говоря, че трѣбва да обичаме, азъ разбирамъ три нѣща: Любовь, безъ която животъ не може да има; Мъдрость, безъ която свѣтлина не може да има; и Истина, безъ която свобода не може да има. Ако можемъ да развиемъ въ една теза, какво нѣщо е свободата, мога да ви говоря на третия езикъ, но вие трѣбва да бждете изпразнени шишета и да чу-